

Eskişehir'in kasvetli ve yağmurlu günlerinin aksine güneşli bir pazar sabahına uyandım. Kahvaltımı hazırladım. Kahvaltı yaparken yürüyüş rotası oluşturmak için harita uygulamasını açtım. Yaşadığım eve üç ay önce taşınmama rağmen çevre hakkında hala bilgi sahibi değildim. Uzun zamandır yürüyüş de yapmamıştım. Dışarıya arabamla ya market için ya da spor salonuna gitmek için çıkıyordum. Bu defa yaşadığım çevreyi yürüyerek keşfedeceğim için oldukça heyecanlıydım. Çayımı yudumlarken göz kararı bir varış hedefi belirledim. Telefonumu, suyum ve not defterimi hazırladım, yürüyüş ayakkabılarımı da giydikten sonra apartmanın bahçe kapısından yürüyüşüme başladım.

İkamet ettiğim sitenin parsel duvarları iki metre yüksekliğinde duvarla çevriliydi ve aslında kendi içimizde izole bir yaşam sürüyorduk. Tabi ki yaşadığım mahallede bu anormal bir durum değildi. Eskişehir'de "elit tabaka" bölgesi olarak bilinen Batıkent mahallesinde yaşıyordum. Mahalleyi oluşturan tüm parseller kendi özel güvenliğine sahip ve kapalı devre kamera sistemleriyle donatılmış hücre sitelerden oluşuyordu.

Apartmentandan dışarı çıktıktan sonra ister istemez ana caddeye yöneldim. Araba kullanmanın alışkanlığından olsa gerek diye düşünerek ilk sokaktan içeri saptım. Sokağın bir yanında sıra sıra dizilmiş apartman blokları, bir askeri geçit töreninde sıralanmış askerler gibi selam veriyordu. Sokağın diğer yanında ise ikiz villalardan oluşan bir site vardı. Sokağın sonuna geldiğimde belediyenin acil yardım ve geri dönüşüm kutusunun dayalı olduğu bahçe duvarıyla karşılaşınca, ben de apartman bloklarına bir selam çaktım.

Yaşadığım sitenin arkasındaki siteler arasında kalmış boş bir parsel bulunuyordu. Burada bir konteyner yerleştirilmişti muhtemelen zamanında bir site yapılması için girişimde bulunulmuş ancak firma battığı için inşaaata başlanmamış olduğunu düşündüm. Bu çıkarımı yapmamın sebebi konteynerin ve parselin bir kısmını çevreleyen metal parçaların paslanmaya ve çürümeye başlamış olmasıydı. Siteler arasında kalmış olan parseli keşfetmek üzere konteynerin arkasına doğru yürüdüm. Muşambadan derme çatma yapılmış bir baraka dikkatimi çekti, kapısı sökülmüş yan tarafına konmuştu. Barakanın içinde çürümüş bir çekyat ve bir masa bulunuyordu. Masanın üzerinde de bir defter vardı. İçeri girmek istedim ancak özel mülkiyet olduğu için oradan uzaklaştım.

Bir sonraki sokağa saptığımda kendimi ikiz villalardan oluşan bir sitenin arasından kalan bir sokağın ortasında buldum. İki parsel üzerine kurulu siteyi üzerinden geçtiğim sokak ikiye bölüyordu. Sitenin adı “Sağlık Sitesi” idi ancak sokağın başlarına gözetleme kulesi gibi yerleştirilen güvenlik kulübeleri nedeniyle Sağlık Bakanlığı’nın duvarlarını ya da Milli İstihbarat Teşkilatı’nın gizli bir üssünü andırıyordu. Burada biraz onaylandıktan sonra yürüyüşe devam ettim. İki üç sokak geçtikten sonra bir sokak başında Roma sütunlarına rastladım. İyon düzeni Roma sütunu telekom kutusunun yanında önünde bulunduğum eski bir sitenin bahçe duvarına yaslanmış ya da kaldırıma devrilmişti. Muhtemelen burada eskiden yer alan “Antik Kebap Salonu” ya da benzer bir şekilde adlandırılmış bir mekanın kitsch dekorlarıydı diye düşündüm. Yoluma devam ettim.

Ana caddeye ulaştığımda karşıya geçtim. Bu bölge daha yeni sitelerden oluşuyordu dolayısıyla duvarları da daha heybetliydi. Sokak sanki bir labirenti andırıyordu. Sitelerin yüksek duvarlarında

açılmış belirli belirsiz boşluklardan sitelerin iç yaşamları fragmanlar halinde yolda yürüyenlere sunuluyordu. Boşluklardan bakmamızı davet eden bir hal vardı öte yandan da yol boyunca yerleştirilen kameralar beni tedirgin ediyordu. İçeriye bakmalı mıydık yoksa bakmamalı mıydık, insan emin olamıyordu. Tüm bu belli belirsiz boşluklar sanki bir galerinin duvarlarına asılmış tablolar gibiydi. Benjamin'in Pasajlar kitabını anımsadım. Mağazaları duvarlara asılmış birer tablo olarak tanımlıyordu. Burada ise boşlukların yarattığı perspektifler ile site yaşamı farklı şekilde sergileniyor gibiydi. Yol boyunca gördüğüm her boşluktan bu sergilenen perspektifleri izledim. Birkaç parsel daha geçtikten sonra kendimi “Bağ Sokak” olarak adlandırılan bir yerde buldum. Burası büyük iki parsel boşluğunun arasında yer alan bir sokaktı. Öndeki parselde yeni bir sitenin inşaatına başlandığı belliydi. Parselin çevresi kazılmış yeni bir site duvarı yapılmak üzere temel atılmıştı. Bu duvar üzerinde de ileride boşluklar açılacak bize yeni bir manzara sunacaklardı. Burada da biraz vakit geçirdikten sonra yürümeye devam ettim.

Yavaş yavaş mahallenin sonuna doğru geliyordum dolayısıyla da şehrin sonuna yaklaşıyordum. Siteler arasında boş parseller artmaya, siteler ise seyrelmeye başlamıştı. Sokaklar ve sokak lambaları vardı ama her yer tarlaydı. Tarlaların kenarlarında ise büyük tabelalarla “Yeni yaşam yakında burada başlıyor.” gibi ilanlar yer alıyordu. İlerideki tamamlanmamış gri büyük bir duvar dikkatimi çaktı. Sur gibi devam eden duvarın kapı boşluğunda kocaman mezar taşına benzeyen bir kütle yer alıyordu. Daha yakından bakmak için oraya doğru ilerledim. Yarım kalmış duvarın üzeri grafitilerle kaplıydı. Bu parseli çevreleyen duvarın kapısına yaklaştığımda uzaktan mezar taşına benzettiğim kütlenin üzerinde bir inşaat firmasının logosu yer alıyordu. Bu logo birkaç yıl öncesine kadar Eskişehir’in “elit” inşaat firması olarak bilinen,

geçen yıl iflas eden firmalarından birine aitti. Parselin duvarlarını inşaa etmişler ancak “yeni bir yaşam?!” başlatamamışlardı. Uzaktan mezar taşına benzettiğim şeyin gerçekten bir mezar taşı olabileceği aklıma gelmemişti. Bu parsel şehrin son sınırlıydı. Parselin içine girdiğimde kendimi antik bir surun içinde hissettim. Duvarlar çürümeye başlamış, grafitilerle kaplanmış ve doğa yavaş yavaş üstünü örtmeye başlamıştı. Duvarın ardında da yaşadığım mahalle silüet olarak görünüyordu.

Yoluma devam etmeye karar verdim ve şehrin en uç sınırındaki sokaktan aşağı doğru indim; bir yanımda tarlalar, tepeler öbür yanımda ise sıra sıra villalardan oluşan bir site vardı. Çevre yoluna kadar bu sokakta ilerlemeye devam ettim. Çevre yoluna ulaştığımda, bir parka varmıştım. Bu park, çevre yolu ile yaşadığım mahalle arasına kurulmuş, neredeyse şehir merkezine kadar devam eden bir yerdi. Park lebalep piknik yapanlarla doluydu. Çevre yolu bir nehirdi sanki. İnsanlar da bu nehir kenarında piknik yapıyor gibiydi. Su yerine yoldan geçen kamyon ve arabaların sesleri duyuluyordu. Bu modern nehir kenarında çocuklar top oynuyor, aileler piknik, bazıları ise spor yapıyordu. Kendi hücre sitelerinden çıkıp burada olmak insanları cezbediyor olsa gerek diye düşündüm.

Parktan çıkarak ilk sokağa saptım. Bölgedeki en eski sitelerden birinin önündeydim. Yüksek bloklardan oluşan bu sitenin parsel sınırları yeni sitelerdekilerinin aksine alçak bodur bitkilerle sınırlandırılmıştı. Kaldırımda yürürken çürümekte olan telefon kulübeleri dikkatimi çekti. Telefon kulübesi görmeyeli uzun zaman olmuştu. Bu telefon kulübeleri paslanmış, parçalanmış ve grafitilerle kaplanmıştı. Yanında bulunduğum site gibi eskimekteydi. İronik bir görüntü oluşturuyordu.

Ana caddeye doğru yöneldim, uzaktan yaşadığım siteyi görebiliyordum. Evime doğru yürümeye başladım. Sitenin önüne geldiğimde açık unutulana bir garaj kapısı olduğunu farketdim. Kapıdan girmek yerine garaj kapısından girmeye karar verdim. Garaj kapısına geldiğimde sokak ile site arasında yer alan duvarın çevreyle ne kadar uyumsuz olduğu dikkatimi çekti. Kendi küçük peyzajlarımızı yaratıp kentten uzaklaştığımızı düşündüm. Yaşadığım sitenin duvarlarında açıklık bulunmuyordu, manzarayı kendimize saklıyorduk. Bahçeden duvara baktığımda tek gördüğüm evre evlerin çatıları ve yanımızda yer alan eski yüksek bloklardı. 3 saat 16 dakika süren toplam 7,52 kilometrelik yryşmn sonuna gelmiştim, artık evdeydim.

Mart 2021, Batıkent - Tepebaşı
Eskişehir.

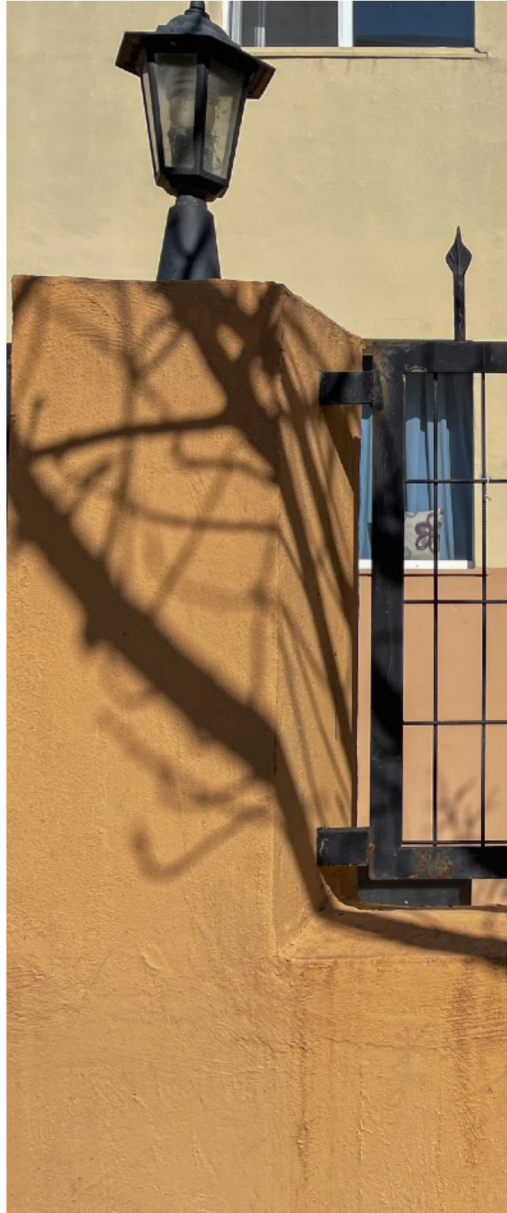

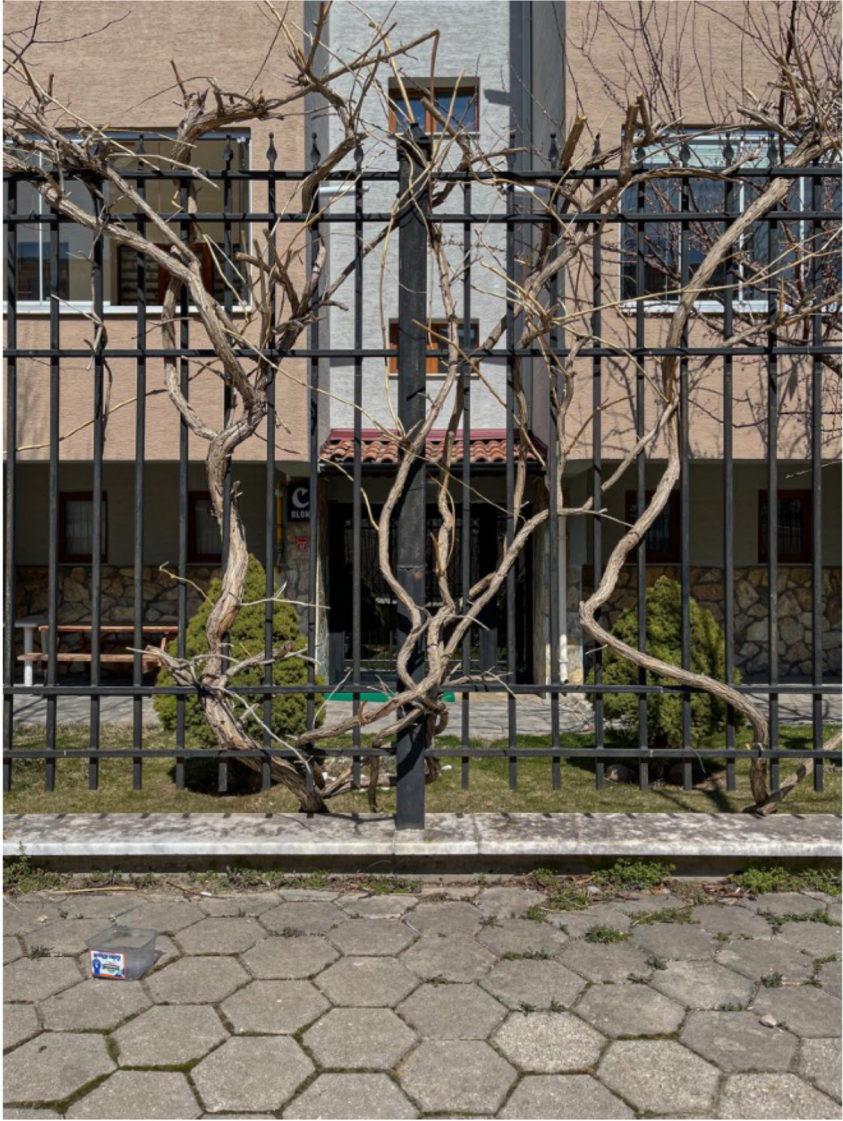

MEHMET ALHAN

Bu fanzin IFSAK'da gerekleŒen Günseli Bakı'nin Kendine Ait Bir Yol -
Psikocoğrafya ve Anlatı atölyesi sürecinde üretilmiŒtir.

MART 2021

SINIRLAR, SINIRLAR, KAMERALAR, KAMERALAR

26180 - BATIKENT
TEPEBAŞI ESKİŞEHİR

SINIRLAR, KAMERALAR, ACIK...